
[2021-46-RE](#)

Causa 2021-46-RE

(Augé Sánchez c/ Col·legi d'Advocats d'Andorra)

Número de registre 297-2021. Recurs d'empara

Aute del 14 de juny del 2021

BOPA núm. 70, del 23 de juny del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 31 de maig del 2021, per la representació processal del Sr. Pere Josep Augé Sánchez, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 7 de maig del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret que no sigui irraonable, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i del principi de legalitat o tipicitat, reconegut a l'article 9.4 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets i del principi esmentats i que es retrotreguin les actuacions al moment immediatament anterior a la sentència impugnada per tal que se'n dicti una de nova sense les infraccions denunciades;

Vista la Constitució, especialment els articles 9.4, 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. Tant en primera instància com en segona instància, la Junta Disciplinària del Col·legi d'Advocats va considerar que el lletrat Pere Josep Augé Sánchez era responsable d'una infracció professional greu (evitar en tot cas el conflicte d'interessos), en relació amb els articles 26.1 c), 80 l) i 87 dels Estatuts, en concordança amb l'article 28 de la Llei 48/2014, del 18 de desembre, de l'exercici de la professió d'advocat i del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, i li va imposar una multa de 1.001,00 €.

1.2. La representació processal del Sr. Pere Josep Augé Sànchez va formular una demanda jurisdiccional contra aquestes decisions, i, el 15 de març del 2020, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquesta demanda i declarava que les decisions adoptades per la Junta Disciplinària eren ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.3. La representació processal del Sr. Pere Josep Augé Sànchez va interposar un recurs d'apel·lació contra la resolució de la Batllia, i, el 7 de maig del 2021, la Sala Administrativa va dictar una sentència que desestimava el recurs d'apel·lació i confirmava la decisió de la Batllia pels seus propis termes.

1.4. El 31 de maig del 2021, la representació processal del Sr. Pere Josep Augé Sànchez va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 7 de maig del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret que no sigui irraonable, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i del principi de legalitat o tipicitat, reconegut a l'article 9.4 de la Constitució.

1.5. El 9 de juny del 2021, la representació processal del recurrent va presentar un escrit complementari, en què adjuntava el CD-ROM de l'enregistrament visual i sonor de la vista oral del 18 de març del 2021, que no li havia estat anteriorment lliurat per la Sala Administrativa, i que serveix com suport a les seves al·legacions contingudes al paràgraf 50 del seu recurs d'empara.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- En primer terme, la part recurrent en empara al·lega que s'ha vulnerat el principi de tipicitat reconegut a l'article 9.4 de la Constitució, ja que tant les Juntes Disciplinàries com el Tribunal de Batlles, com la Sala Administrativa han fet una interpretació extensiva i imprevisible de la noció de conflicte d'interessos, alhora que la resolució no és raonable i infringeix l'article 10 de la Constitució.

- Considera que la seva actuació com a advocat no es pot incardinar en cap dels tres supòsits de l'article 16 de la Llei 48/2014 i no s'ha indicat quin seria el risc potencial de conflicte d'interessos ni en el procediment administratiu, ni en el judicial. Així, interpretar que un risc potencial és un risc greu és una interpretació extensiva. Afegeix que la sanció no era previsible, atès l'antecedent de l'assessorament efectuat per un company en un cas similar, i atès que l'article 30.3 dels Estatuts permet la continuació de l'assessorament quan les dues parts ho autoritzen, com així ha succeït en aquesta causa.

- En segon terme, entén que s'ha vulnerat el dret a obtenir una resolució fonamentada en Dret, perquè la sentència, d'una banda, afirma que existeix un risc potencial de conflicte d'interessos i, d'altra banda, addueix que sí existeix el conflicte d'interessos.

- En tercer terme, sosté que la sentència impugnada no ha analitzat l'afirmació d'acord amb la qual la falta no pot ser qualificada com a greu, fet que implica una incongruència per omissió que deriva en la vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets i del principi esmentats i que es retreguin les actuacions al moment immediatament anterior a la sentència impugnada per tal que se'n dicti una de nova sense les infraccions denunciades.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa no comparteix l'argumentació del recurrent, segons la qual el conflicte d'interessos només intervé quan un advocat actua per més d'un client en el mateix afer, ja que l'article 16 de la Llei 48/2014 tracta l'existència actual o potencial del conflicte d'interessos, així com les situacions sobrevingudes, si hi ha risc d'infracció del secret professional o si es posa en perill la independència de l'advocat. Per tant, la situació de conflicte d'interessos opera també quan l'actuació té lloc en afers diferents.

- En el cas que s'analitza, existeixen litigis entre la sòcia majoritària i el soci minoritari, així com entre aquest darrer i la societat. Hi ha, per tant, un conflicte real i actual i si s'admetés una assistència conjunta es posaria en perill la independència del lletrat, segons preveu l'article 16.2 de la norma esmentada. Per consegüent, s'ha de refusar la manca de tipificació.

- Quant a la pretensió subsidiària, la qualificació de greu de la infracció que s'imputa és ajustada a dret, ja que d'acord amb l'article 25.4 l) de la Llei 48/2014 i amb l'article 80 l) dels Estatuts del Col·legi d'Advocats, l'exercici de la professió en un supòsit de conflicte d'interessos es qualifica com a greu.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem; l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i que es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd i que no vulnerin cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

3.2. Com a qüestió prèvia cal analitzar quin és l'objecte d'aquest recurs d'empara, advertint que l'objecte del recurs d'empara són les sentències que desestimen, en fase de recurs, les demandes presentades en un procediment urgent i preferent, els autes que desestimen o inadmeten en fase de recurs els incidents de nul·litat o les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal Superior de Justícia (article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional), a les quals la jurisprudència constitucional ha afegit les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal de Corts, ja que aquestes també poden cloure la jurisdicció ordinària.

Per consegüent, l'objecte d'aquest recurs d'empara no pot abastar les resolucions de les Juntes Disciplinàries del Col·legi d'Advocats, ni la sentència dictada per la Batllia, sinó que s'ha de cenyir a la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia del 7 de maig del 2021.

3.3. En aquest cas, el recurs d'empara 2021-46-RE no pot superar el tràmit d'admissió, perquè mostra una evident carència de contingut constitucional.

Aquest Tribunal Constitucional ha posat en relleu, de forma reiterada, que el cànon de constitucionalitat relatiu a la selecció del dret aplicable i a la seva aplicació consisteix en reconèixer

que aquesta tasca esdevé prioritària de la jurisdicció ordinària, de manera que només es pot entendre vulnerat el dret a la jurisdicció de l'article 10 de la Constitució quan la selecció o l'aplicació del dret resulta il·lògica, no raonable o absurda.

3.4. Si les consideracions anteriors les traslладem a aquesta causa, cal observar, en primer terme, que el tercer motiu del recurs d'empara denuncia una incongruència per omissió, per no haver-se analitzat la qualificació de la infracció com a greu, quan el fonament cinquè de la sentència de la Sala Administrativa impugnada es destina a l'anàlisi d'aquesta al·legació subsidiària i conclou que la qualificació com a greu esdevé ajustada a dret en consonància amb els Estatuts del Col·legi d'Advocats.

3.5. Pel que fa a la contradicció eventual que comportaria una infracció del dret a la jurisdicció, perquè la sentència afirma, d'una banda, que existeix risc potencial de conflicte d'interessos i, d'altra banda, que el conflicte d'interessos és actual, s'ha de dir que tampoc aquest motiu del recurs es troba dotat del suficient contingut constitucional.

La lectura de la sentència de la Sala Administrativa posa de manifest que aquesta ha analitzat el concepte de conflicte d'interessos i que ha exposat que dins l'article 16 de la Llei 48/2014 tenen cabuda tant les situacions reals i actuals o potencials de conflicte d'interessos com aquelles situacions sobrevingudes, sense que es pugui limitar l'abast del conflicte d'interessos als supòsits en què el professional actua per compte de més d'un client en un mateix afer.

Conclou, per tant, que existeix un conflicte real i actual entre el soci majoritari i el minoritari, així com aquest darrer amb la societat, circumstància que no impedeix descartar que els interessos de la societat siguin discordants amb l'administradora i sòcia majoritària, la qual cosa pot posar en perill la independència de l'advocat i incidir en el supòsit de l'article 16.2 de la Llei 48/2014.

La motivació de la Sala Administrativa, així com la selecció i l'aplicació del dret aplicable són perfectament raonables i lògiques, sense que es vulneri el dret a la jurisdicció pel fet que no s'acullin les tesis defensades pel recurrent en empara, ni que pugui ser apreciable, com s'ha exposat, cap contradicció o incoherència en el raonament jurídic.

3.6. Finalment, el primer motiu del recurs d'empara denuncia que tant les Juntes Disciplinàries, com el Tribunal de Batlles, com la Sala Administrativa han fet una interpretació extensiva i imprevisible de la noció de conflicte d'interessos, alhora que la resolució no és raonable i infringeix l'article 10 de la Constitució.

Així mateix, el recurrent considera que la seva actuació com a advocat no es pot incardinar en cap dels tres supòsits de l'article 16 de la Llei 48/2014 i no s'ha indicat quin seria el risc potencial de conflicte d'interessos ni en el procediment administratiu, ni en el judicial. Així, interpretar que un risc potencial és un risc greu és una interpretació extensiva. Afegeix que la sanció no era previsible, atès l'antecedent de l'assessorament efectuat per un company en un cas similar, i atès que l'article 30.3 dels Estatuts permet la continuació de l'assessorament quan les dues parts ho autoritzen, com així ha succeït en aquesta causa.

Ara bé, de la lectura de la sentència impugnada se'n deriva que la interpretació de l'article 16 de la Llei 48/2014 efectuada per la Sala, en virtut de la qual el conflicte d'interessos no es limita al supòsit d'una actuació per a més d'un client en el mateix afer, alhora que s'inclouen les situacions sobrevingudes, no es pot titllar de no raonable o il·lògica.

Així, el recurrent en empara intenta substituir la interpretació de l'article 16 de la Llei 48/2014 efectuada per la Sala Administrativa per la seva pròpia, tot considerant que la tasca interpretativa de la Sala esdevé extensiva i no es pot incardinar en cap dels supòsits de l'article 16 de la Llei esmentada, tot ressenyant un precedent anterior.

Com s'ha dit, de manera reiterada per aquest Tribunal Constitucional, el cànon de constitucionalitat atribueix a la jurisdicció ordinària l'aplicació i la interpretació del dret, excepte en aquells casos en què aquestes puguin ser enteses com a il·lògiques, no raonables o inversemblants. En aquest cas, com s'acaba d'exposar, la interpretació de la Sala Administrativa, la qual inclou el supòsit examinat en l'apartat 2 de l'article 16 de la Llei 48/2014 per tal de salvaguardar la independència del lletrat no infringeix el cànon referit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2021-46-RE interposat per la representació processal del Sr. Pere Josep Augé Sánchez contra la sentència del 7 de maig del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 14 de juny del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela Jean-Yves Caullet
President Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy Dominique Rousseau
Magistrat Magistrat

